

Idet vi efter Anmodning meddele denne Indbydelse til at danne en ny Kvindevalgretsforening, kunne vi samtidig udtale, at det Formaal, denne Forening har sat sig — „at skaffe Kvinder politisk og kommunal Valgret og Valgbarhed“ — har vor fulde Tilslutning. Mere tvivlsomt stiller det sig for os, om man fremmer Formaalet bedst ved at stille den politiske Valgret i første og den kommunale i anden Række. Dansk Kvindesamfund er jo hidtil gaaet den omvendte Vej, det har optaget den kommunale Valgret og Valgbarhed paa sit Program og har rejst en Adressebevægelse for denne, medens det dog heller ikke har glemt den politiske Valgret, men søgt at vække Interessen for den gennem Foredrag og Artikler. Strengt taget var der da vel ingen særdeles Grund til at danne en ny Forening for dette Formaal. Men paa den anden Side kan en saadan Forening muligvis føre Kræfter i Marken, der ikke hidtil have været virksomme for Sagen. I Haab om godt Samarbejde imellem Dansk Kvindesamfund og den ny Forening til Bedste for den fælles Sag byde vi denne velkommen.

Red.

Fra Indland og Udland.

Frøken Elisabeth Hamburger har nedsat sig som praktiserende Læge.

Kvindesagen i Bladene. I Morgenbladet for den 12te Januar findes en Artikel: Kvinden og Havebruget af Niels R. Møller. Forf. paa-viser her, at vort Havebrug staar langt tilbage for Udlandets. Vore Landmænd tillægge det kun ringe Betydning, vore Kvinder have nok Interesse derfor, men intet Kjendskab dertil. Denne kunde de erhverve sig med lige saa stor Lethed som den tilsvarende til Husholdning og Mejeri, og selv om de ikke dermed vilde tilstræbe en selvstændig Stilling, vilde de kunne være til stor Nytte for Familien, hvad enten Manden var Husmand, Gaardmand eller Herremand. Vilde Kvinderne ofre deres Kræfter for Havebruget, vilde vore Rigsdagsmænd heller ikke glemme, at der foruden Landbruget er noget, der hedder Havebruget. (En Artikel om kvindelige Gartnere, som vi ikke hidtil have kunnet skaffe Plads til, vil forhaabentlig blive optaget i næste Hæfte).

I Politiken for den 28de Januar imødegaaer Fru Nørlund i en Artikel, kaldet „Lærerindernes Løn“, adskillige Udtalelser i Hr. Rubins Ar-